

ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ในรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัย

The Results of RCA Classroom Management Model in Early Childhood Teacher Professional Subjects

สุชากร วสุโกคิน¹
Suthakorn Vasupokin¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อวิเคราะห์แบบการเรียนของนักศึกษา 2) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัย โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA 3) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับแบบการเรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบบริหารจัดการชั้นเรียน RCA 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 50 คนที่มีแบบการเรียนแตกต่างกัน 6 แบบ คือ แบบอิสระ แบบหลักเลียงแบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบมีส่วนร่วม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสำรวจแบบการเรียนและแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน 3 ด้าน ได้แก่ ความมีวินัย การใฝ่รู้ และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนตามแบบการเรียนของผู้เรียนโดยใช้ ANCOVA ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด และมีแบบการเรียนแบบหลักเลียงน้อยที่สุด หลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับดี ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนสูงสุด และนักศึกษาที่มีแบบการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนไม่แตกต่างกัน และนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในการการบริหารจัดการชั้นเรียนรูปแบบนี้ในระดับมาก ทั้งด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้อันและด้านผลที่ผู้เรียนได้รับ

คำสำคัญ : แบบการเรียน, รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA, นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, พฤติกรรมการเรียน

Abstract

The purpose of this research were: 1) to analyze students' learning styles, 2) to study the effect of the development of students' learning behavior in early childhood teacher professional subjects after using the RCA classroom management model, 3) to compare between learning behavior and learning style after experimental the RCA classroom management model, and 4) to study students' satisfaction in using the RCA classroom management model. The sample consisted of 3rd year early childhood education students, Suan Dusit University Suphanburi Campus of 50 people with

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรีโทรศัพท์ 080-9957596 E-mail: Vasu_po@hotmail.com

² Faculty of Education, Suan Dusit University Suphanburi Campus, Tel.080-9957596 E-mail: Vasu_po@hotmail.com

six different learning styles in the second semester of the academic year 2016. Six styles of learning included those of were independent, dependent, avoidance, collaboration, competitive and participant style. The instrument used for data collection was self-report questionnaire and observation study three aspects of behaviors concentrating on disciplines, curiosity and acceptance. Basic statistics were using and compare the average behaviors of learners learning style using ANCOVA. The results were as follows: Participant learning style took the lead followed by collaboration. Behavior of students in the class as a whole at a good level. Competitive learning style took the lead of the average learning behaviors of students score. There was no significant interaction between learning style and learning behaviors of students. After using the classroom management model, most of students were very satisfied with the learning process and the outcome.

Keywords : Learning style, RCA classroom management model, early childhood education students, Learning behaviors

บทนำ(Introduction)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เป็นการแสดงเจตนารมณ์และความพยายามที่จะปฏิรูปการศึกษาไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาไทยยุคโลกาภิวัตน์ อันมีผลต่อการปฏิบัติยิ่งกว่านโยบายในสาระสำคัญหลายประการ เช่น ด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ด้านระบบบริหารและสนับสนุนทางการศึกษา ด้านทรัพยากรและด้านการลงทุนเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งครูนับเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะทำให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง (Danaimonut, 2000: pp.20-31) ทั้งมีการศึกษาการพัฒนามนุษย์ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทุกด้าน ผลจากการสัมมนาเรื่องยุทธศาสตร์การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์ที่ผ่านมา สรุปได้ว่า ครูขาดความรู้ ความสามารถ ขาดทักษะ และวิธีการจัดการเรียนการสอน ไม่ตระหนักในกระบวนการจัดการเรียนการสอน (Department of Education, 2000 : p.2) บทบาทของครูผู้สอนมีความสำคัญที่สุดในการจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ มีเทคนิควิธีการ มีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน เพื่อช่วยพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของเขา ครูผู้สอนจึงเป็นทั้งผู้สอน ผู้จัดการสร้างสรรค์กิจกรรมและวิธีการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่เหมาะสม ดังนั้นบทบาทของครูผู้สอนในชั้นเรียนประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ 2 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนการจัดการ ในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน (Sarajitra, 1994 : pp.3-10)

นอกจากกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียนแล้ว ครูผู้สอนต้องมีหน้าที่ในการออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (Facilitate) ในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง ครูผู้สอนศตวรรษที่ 21 ต้องยึดหลักสอนน้อย เรียนมาก การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้ ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษ

ที่ 21 (21st Century Skills) ที่ผู้เรียนต้องเรียนเอง ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม กล่าวคือ การคิด วิเคราะห์เป็น รู้จักการแก้ไขปัญหาและมีความคิดสร้างสรรค์ 2) ทักษะชีวิตและอาชีพ โดยเน้นการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น มีภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ มีทักษะทางสังคมและเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม และ 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการใช้สื่อหรือเทคโนโลยีในการค้นหาข้อมูล รวมทั้งการผลิตสื่อ หรือเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ (Partnership For 21st Century Skills, 2013: online)

ตั้งพระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงมีพระดำริถึงความสำคัญของ ครูผู้สอน โดยตรัส เกี่ยวกับเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้กับคน แม้ว่าจะมีเทคโนโลยีขั้นสูงเพียงใด แต่การ อบรมให้คนเป็นคนดี มีคุณธรรม มีศีลธรรม สุดท้ายก็ต้องใช้คน ในการสอนคนอยู่ดีซึ่งเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2559 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 รายการเรื่องเล่าเช้านี้ นำเสนอวีดิทัศน์ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา ภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานพระราชดำรัสแก่คณะบุคคลต่างๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล เนื่องในโอกาสวัน เจริญพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต วันพุธที่ 4 ธันวาคม 2539 โดยครั้งนั้น ทรงมีพระราชดำรัส ความว่า

" เมื่อก่อนนี้ ด้านการศึกษาคนในเมืองไทยนี้ มีความรู้ การอ่านหนังสือ เขียนหนังสือเป็น มีมาก เปรียบเทียบกับประเทศอื่นค่อนข้างจะสูงคือมีการอ่านเขียนได้เปอร์เซ็นต์สูง แต่มา ปัจจุบันนี้น้อยลง เพราะว่าคนเพิ่ม แต่โรงเรียนหรือผู้ที่มีหน้าที่สอนน้อยลง เปรียบเทียบ กัน อาจจะแย้งว่าสมัยนี้มีเทคโนโลยีสูง ทำให้สามารถที่จะทำกิจการโรงเรียน กิจการสั่ง สอนแพร่ออกไปได้มากกว่า แต่ไม่มีอะไรแทนการอบรม ไม่มีอะไรแทนการบ่มนิสัย คือ การสอนนี้มีแบ่งเป็นอบรม แล้วก็บ่มนิสัย แต่ถ้าไม่มีผู้ที่อบรม ไม่มีผู้ที่บ่มนิสัย หรือผู้ที่ อบรมหรือผู้ที่บ่มนิสัย เป็นคนที่คุณภาพต่ำ ผู้ที่ได้รับอบรมบ่มนิยาย่อมคุณภาพต่ำ เหมือนกัน อาจจะยิ่งร้ายกว่า แม้จะมีเทคโนโลยีขั้นสูง เทคโนโลยีขั้นสูงนี้ คนส่วนมาก เดียวนี้ก็เข้าใจ ว่ามีโทรทัศน์ มีดาวเทียม มีเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ว่าเครื่องเหล่านี้ หรือสิ่ง เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต ดูรูปร่างท่าทางเหมือนมีชีวิต แต่อาจจะไม่มีชีวิต มีสีก็มีสีได้ แต่ ว่าไม่มีสัน คือสีสนั่นรวมแล้วมันครบถ้วน และยังไม่ครบ ยังไม่มีจิตใจ อาจจะทำให้คนที่ มีจิตใจอ่อนเปลี่ยนเป็นคนละคนก็ได้ แต่ว่าที่จะอบรมโดยใช้สื่อที่ก้าวหน้าที่มีเทคโนโลยีสูง นี้ยากที่สุด ที่จะอบรมบ่มนิสัยด้วยเครื่องเหล่านี้ ฉะนั้นไม่มีอะไรแทนคนสอนคน เดียวนี้ เขาใช้ดาวเทียม คนเดียวสอนคนได้เป็นพันเป็นหมื่นในคราวเดียว แต่ถ่ายทอดความดี ยาก ถ้าถ่ายทอดอาจจะต้องถ่ายทอดตัวต่อตัว ฉะนั้นการที่มีความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลง ในประเทศ ในสังคมไทย ก็ไม่ได้หมายความว่า จะเปลี่ยนแปลงในทางดี นอกจากต้องหา วิธีให้มีการถ่ายทอดโดย อาจจะใช้ตำราหรือหลักสูตรอะไรที่ทำให้คนเป็นคน จึงขอฝาก ความคิดอันนี้ไว้เพราะว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ "

สืบเนื่องจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่สนองตอบต่อการ เปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ และสังคมในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด วิถีปฏิบัติ และการจัดการศึกษาของประเทศไทย ที่ได้ให้แนวทางในการจัดการศึกษาว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ พัฒนาการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

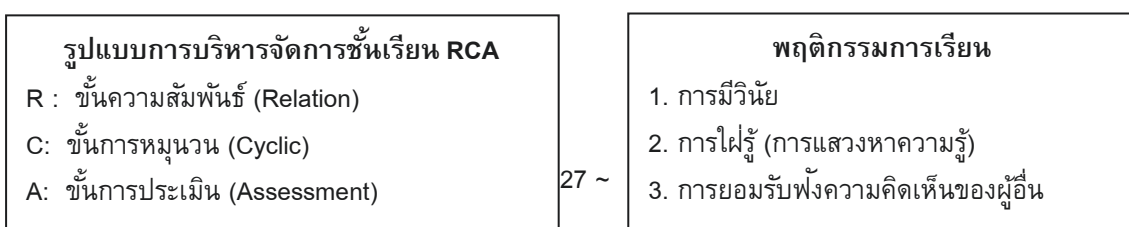
ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การศึกษาในทุกระดับจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางวิชาการ และการสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาสังคมต่อไป โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีภาระหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาวิชาการและการสร้างองค์ความรู้ให้แก่สังคม ความมุ่งหมายและข้อกำหนดต่างๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมีผลโดยตรงต่อสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินการปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการชั้นเรียน ตลอดจนสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ การศึกษาของชาติเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา และสอดคล้องกับความเชื่อมโยงระหว่างแผนการศึกษาชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายรัฐบาล 4.0 สู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมเพื่อ การผลิตบัณฑิตที่คุณภาพ

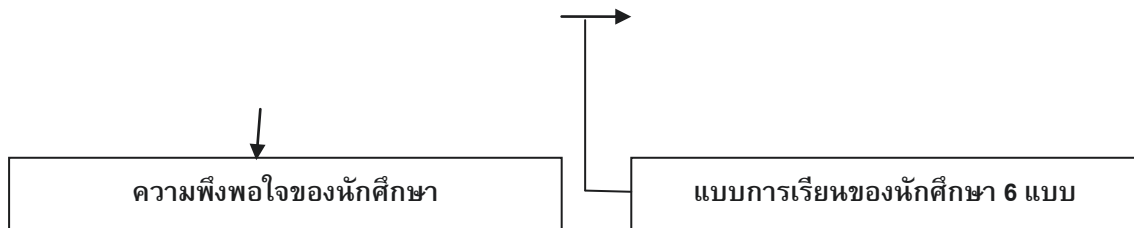
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรีเป็นหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ทำหน้าที่ผลิตครูวิชาชีพทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 5 ปี มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และศึกษาด้วยตนเอง เน้นผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยกระบวนการสอนแบบ Active Learningภายใต้การจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยแต่อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่คือปัญหาพฤติกรรมในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษา เช่น นักศึกษาให้ความสนใจหรือทำกิจกรรมอื่นขณะเรียนในชั้นเรียน นักศึกษาไม่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ เรียนรู้ นักศึกษาขาดความคิดสร้างสรรค์ ขาดความมั่นใจในการนำเสนองาน นักศึกษาเข้าชั้นเรียนช้า เป็นต้น การบริหารจัดการชั้นเรียนที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่ง จะทำให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติกิจกรรม เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Khantittarangkul, 2007: Online) ดังนั้น ครูผู้สอนนอกจากจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียน รู้จักแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของ ผู้เรียน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21อีกด้วยตามแนวคิดนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงนำรูปแบบการ บริหารจัดการชั้นเรียน RCA (Vasupokin, 2014) มาพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่กำลัง เรียนรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัย เพื่อนำไปสู่การเป็นครูปฐมวัยในอนาคตที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อวิเคราะห์แบบการเรียนของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัย โดยใช้รูปแบบการบริหาร จัดการชั้นเรียน RCA
3. เพื่อเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับแบบการเรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบบริหาร จัดการชั้นเรียน RCA
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA

กรอบแนวคิดในการวิจัย(conceptual framework)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยใช้กระบวนการ Mixed Methodology โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 สังเกตและสำรวจสภาพปัญหาพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนของนักศึกษา ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์รูปแบบการเรียนของนักศึกษา ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Perspective Sampling) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 3UA คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต วิทยาเขตสุพรรณบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 กลุ่มเรียนจาก 2 กลุ่มเรียน รวมจำนวนนักศึกษา 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบเทคนิคการจัดการชั้นเรียน RCA

กระบวนการรูปแบบการจัดการชั้นเรียน RCA มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 ขั้นสร้างความสัมพันธ์ (R: Relation) เป็นการทำการกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้าง

ความสัมพันธ์ หรือความคุ้นเคยระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน

1.2 ขั้นหมุนวน (C: Cyclic) เป็นการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

ร่วมกัน โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และมีการหมุนวนการปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบอย่างทั่วถึง ประกอบด้วยภารกิจ 4 ภารกิจ คือ

2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ

2.2 ชักถาม เพื่อให้เกิดความกระฉับกระชวย

2.3 สรุปสาระสำคัญ

2.4 ประเมินผู้ปฏิบัติหน้าที่ 2.1-2.3

1.3 ขั้นประเมินผล (A: Assessment) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย

การประเมินตามทฤษฎี การประเมินจากการปฏิบัติ และการประเมินผลงาน ตลอดจนการสะท้อนผลด้วยวาจา

การพัฒนาแผนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA มีขั้นตอนดังนี้

1) ค้นคว้าเอกสาร ตำรา ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาวิชาชีพครู
ปฐมวัยตามสมรรถนะใน มคอ.3

2) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA
จำนวน 8 แผน โดยมีรายละเอียดคือ

- 2.1) ชื่อกิจกรรม 2.2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 2.3) เนื้อหา
2.4) วิธีดำเนินกิจกรรม 2.5) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 2.6) การวัดและประเมินผล

3) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญตรวจ
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมและนิยามเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยตรวจสอบค่า
ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ด้วยวิธีการหาค่า IOC เลือกปรับปรุงข้อที่มีค่าความสอดคล้องน้อยกว่า
หรือเท่ากับ .60

4) ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ไปทดลอง
ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ใน
สัปดาห์ที่ 8-15 ของการเรียนการสอน โดยแต่ละสัปดาห์มีการเรียนการสอนทุกวันพุธระหว่างเวลา 13.00 -
16.00 น. จัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA

2. แบบสำรวจแบบการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาตามแนวคิดของ กราชา และไรซ์แมน (Grasha &
Reichmann, 1975) ที่จำแนกแบบการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 6 แบบคือ แบบอิสระ (Independent Style) แบบ
หลีกเลี่ยง (Avoidant Style) แบบร่วมมือ (Collaborative Style) แบบพึ่งพา (Dependent Style) แบบแข่งขัน
(Competitive Style) แบบมีส่วนร่วม (Participant Style) ลักษณะของแบบสำรวจแบบการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2
ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ของผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ความรู้สึก และทัศนคติที่มีต่อการเรียนโดยทั่วไป ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เฉพาะตอนที่ 2

3. แบบสังเกตพฤติกรรมกรเรียนสำหรับอาจารย์ผู้สอน ที่จำแนกพฤติกรรมกรเรียนแบ่งออกเป็น 3
ด้าน คือ การมีวินัย การใฝ่รู้ และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

4. แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /PC⁺
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์หาและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรเรียนตามแบบกรเรียนของผู้เรียน โดยใช้
การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม Analysis of Covariance (ANCOVA) และตรวจสอบสมมุติฐานของการวิจัย
โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีแบบกรเรียนต่างกันทำการ
ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Scheffé 's Method)

ผลการวิจัย (Results)

การวิจัยเรื่อง ผลการใชรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ในรายวิชาวิชาชีพครูปฐมวัยมี
ผลการวิจัยดังนี้

พฤติกรรมการณ์เรียนที่ควรปรับปรุงของนักศึกษา

- 1) นักศึกษาไม่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้
- 2) นักศึกษาเข้าชั้นเรียนช้า
- 3) นักศึกษาบางส่วนไม่สนใจในเวลาเรียน และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน
- 4) นักศึกษาขาดความคิดสร้างสรรค์ ขาดความมั่นใจในการนำเสนองาน
- 5) นักศึกษาบกพร่องเรื่องวินัยการแต่งกายและความเหมาะสมกับกาลเทศะ
- 6) นักศึกษาให้ความสนใจหรือทำกิจกรรมอื่นขณะเรียนในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์แบบการเรียนของนักศึกษา

ผลการตรวจสอบค่าระดับคะแนนและค่าคะแนนเฉลี่ยแบบการเรียนของนักศึกษาศาสาวิชาการศึกษา ปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 เป็นรายบุคคลจำนวน 50 คน แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีแบบการเรียนที่แตกต่างกัน และมีครบทั้ง 6 แบบการเรียน โดยจำนวนนักศึกษาที่มีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีจำนวนสูงสุด รวม 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีผลรวมค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 3.9 มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ระหว่าง 4.7 - 3.4 ลำดับรองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่มีแบบการเรียนแบบร่วมมือมีจำนวนรวม 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีผลรวมค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 3.64 มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ระหว่าง 4.7 - 2.9 สำหรับแบบการเรียนที่นักศึกษามีแบบการเรียนจำนวนน้อยที่สุดคือ แบบการเรียนแบบหลีกเลี่ยง คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีผลรวมค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 2.5

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา

หลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA พฤติกรรมการณ์เรียนของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ระหว่าง 3.33 - 4.83 โดยมีนักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) พฤติกรรมการณ์เรียนระหว่าง 4.50 - 4.83 ในระดับดีมาก จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และเมื่อนำผลรวมของคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนมาวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการณ์เรียนด้านความมีวินัย มีพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับดีมาก (\bar{X} = 4.57) พฤติกรรมการณ์เรียนด้านการใฝ่รู้ มีพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับดี (\bar{X} = 4.01) พฤติกรรมการณ์เรียนด้านการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมีพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับดี (\bar{X} = 4.23) ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับดี (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.28)

ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาตามแบบการเรียน

การเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนกับแบบการเรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ในภาพรวมผู้เรียนที่มีแบบการเรียนทั้ง 6 แบบการเรียนมีค่าระดับคะแนนพฤติกรรมการณ์เรียนในระดับดี คืออยู่ในระหว่าง ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 3.91 - 4.39 โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) สูงสุดไปหาต่ำสุดคือ ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขัน แบบอิสระ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบหลีกเลี่ยง

ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์เรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA กับนักศึกษามีแบบการเรียนต่างกัน พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษามีผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการประเมินความพึงพอใจรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA

ความพึงพอใจรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ของนักศึกษาพบว่ามีค่าระดับคะแนนอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้อัตโนมัติค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจโดยรวมในระดับมาก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องมาจากความคุ้นเคยในชั้นของความสัมพันธ์ที่ทำให้นักศึกษามีความเป็นกันเองกล้าพูดคุยและบอกถึง

ปัญหาต่างๆ แก่อาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้ใช้วิธีการที่หลากหลายคลี่คลายประเด็นปัญหา รวมถึงการใช้สื่อสารผ่านทางเทคโนโลยีช่องทางต่างๆ

สรุปและอภิปรายผล (Conclusions and Discussion)

ผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบเทคนิคบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ที่พัฒนาขึ้นจากกระบวนการจัดการความรู้ในประเด็นเรื่อง การบริหารการจัดการชั้นเรียนในระดับอุดมศึกษา ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีแบบการเรียนที่แตกต่างกัน มีข้อค้นพบที่น่าสนใจและอภิปรายผล ดังนี้

แบบการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มีแบบการเรียนที่แตกต่างกัน

แบบการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มีแบบการเรียนที่แตกต่างกันโดยมีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 38) และมีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์สูง แม้แบบการเรียนแบบร่วมมือมีจำนวนรองลงมา (ร้อยละ 32) แต่มีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และมีผลการปฏิบัติในระดับเกณฑ์เดียวกับแบบการเรียนอันดับรองลงมาได้แก่ แบบแข่งขัน (ร้อยละ 12) แบบอิสระ (ร้อยละ 10) แบบพึ่งพา (ร้อยละ 6) แบบหลีกเลี่ยง (ร้อยละ 2) ตามลำดับ ซึ่งมีผลการวิจัยสอดคล้องกับ สุพรรณ เศรษฐกุล (Seathakul, 2002: Abstract) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีระดับต้นมีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด นักศึกษาชั้นปีระดับปลายมีแบบการเรียนแบบร่วมมือสูงสุด นักศึกษาคณะสังคมศาสตร์มีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมสูงสุด สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โดยธรรมชาติของบุคคลที่จะเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์จะมีความคลั่งกับสาระวิชาด้านสังคมศาสตร์ เนื้อหาของสาระวิชาการศึกษาปฐมวัยมุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะฝึกความชำนาญและการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง นักศึกษาจะได้รับโอกาสในการสื่อสาร การแสดงออก และปฏิบัติการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีความเชื่อและเจตนาในการเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์เพื่อเป็นครูอนุบาลที่ดีในอนาคต จากผลการวิจัยของ บุญส่ง วงศ์คำ (Wongkhum, 1999: p.81) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าที่สัมพันธ์กับเจตนาการเรียนวิชาการศึกษาปฐมวัยพบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์และวิชาชีพครู และมีความเชื่อว่าการเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยจะเกิดผลดีกับตนเอง นักศึกษาที่มีความเชื่อในระดับมาก และมีเจตนาในระดับสูง จะเป็นบุคคลที่มีความตั้งใจสูงในการจะเป็นครูอนุบาลที่ดี มีความรักเกียรติและศักดิ์ศรีของครู มีความรักเด็ก มีความรู้และเข้าใจเด็ก ดังนั้น นักศึกษานอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของวิชาการศึกษาปฐมวัยแล้ว นักศึกษาจึงต้องมีศิลป์ในการอบรมดูแลเด็กเล็ก และมีจริยธรรม มีความพากเพียรรับผิดชอบและรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากเหตุผลผลการเลือกเรียนสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยด้วยเจตนาและความเชื่อดังกล่าว นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ถึงร้อยละ 70 จึงมีแบบการเรียนแบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือ ซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้อันคล้ายคลึงกันในด้านการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยที่มีความต่างกันคือ ผู้เรียนแบบมีส่วนร่วมจะชอบเรียนรู้เฉพาะเนื้อหาวิชา และทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียน ไม่ชอบทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมน้อย ในขณะที่ผู้เรียนแบบร่วมมือชอบการเรียนแบบร่วมมือ ชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ชอบการทำงานเดี่ยว ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับผู้อื่นและเพื่อนร่วมชั้น ชอบการลงมติดความคิดเห็นร่วมกัน (Dharmabud, 2001: pp.10-12)

สำหรับความแตกต่างของแบบการเรียนในลักษณะการปฏิบัติของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ทั้ง 2 กลุ่มเรียนรวมจำนวน 50 คนนี้ อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องปกติสามัญทั่วไป ที่จะต้องมีผู้เรียนที่มี

ความแตกต่างกันทั้งด้านความสนใจ ความถนัด ความต้องการ การรับรู้ ความคิด เจตคติ ความเชื่อและมีกระบวนการเรียนรู้ที่ต่างกันอยู่ร่วมในชั้นเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังที่ อัจฉรา ธรรมาภรณ์ (Thamapron, 1988: pp.33-36) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมีแบบการเรียนรู้ที่ทุกคนชอบแตกต่างกัน ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนจัดสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางที่ดีต่อสถานศึกษาและต่อเนื้อหาวิชา ความแตกต่างของแบบการเรียนรู้จะทำให้ผู้สอนสามารถใช้แบบการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสร้างสรรค์ในการที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลสูงขึ้น หรือเป็นการง่ายที่ผู้สอนจะทำงานที่มีประสิทธิภาพกับผู้เรียน (Friedman, 1984 : pp.80-81)

หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA นักศึกษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีวินัย ด้านการใฝ่รู้ และด้านการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยประเมินจาก 6 พฤติกรรมตัวบ่งชี้ ได้ผลดังต่อไปนี้

การมีวินัย แบ่งออกเป็น 2 พฤติกรรมที่สังเกตได้ ดังนี้ การเข้าเรียนตรงเวลา และการส่งงานตรงเวลาอยู่ในระดับดีมาก

การใฝ่รู้ แบ่งออกเป็น 2 พฤติกรรมที่สังเกตได้ ดังนี้ มีความมุ่งมั่นและพยายามสืบค้นข้อมูลตามที่มอบหมายได้ และงานมอบหมายทุกชิ้นมีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือได้ และค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายอยู่ในระดับดี

การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น แบ่งออกเป็น 2 พฤติกรรมที่สังเกตได้ ดังนี้ ตั้งใจฟังเมื่อผู้อื่นแสดงความคิดเห็น และ ปฏิบัติตามข้อตกลงของเสียงส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

สาเหตุที่นักศึกษสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีพฤติกรรมเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยที่ด้านการมีวินัยอยู่ในระดับดีมาก ด้านการใฝ่รู้อยู่ในระดับดี การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่ในระดับดี สามารถอภิปรายผลได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA เป็น เทคนิคในการจัดการชั้นเรียน ซึ่ง กุญชรีย์ คำชาย (Carkhai, 2009: p.3) ได้กล่าวไว้ว่า “การจัดการชั้นเรียน” คือ ศาสตร์ที่เกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์ชั้นเรียนให้การเรียนรู้ของผู้เรียน และการอยู่ร่วมกันของบุคคลในชั้นเรียนเป็นไปได้อย่างดีที่สอดคล้องตามศักยภาพ ชั้นเรียนมีบทบาทหลักต่อพัฒนาการด้านปัญญาและอารมณ์ของผู้เรียน การจัดการชั้นเรียนจึงมิได้มีความหมายเพียงคำว่าควบคุมและวินัย ซึ่งเชื่อมโยงอยู่กับภาพลักษณ์ของผู้สอนซึ่งมีหน้าที่ผู้รักษากฎและลงโทษพฤติกรรมละเมิดกฎเท่านั้น ความหมายที่แท้จริงของการจัดการชั้นเรียนคือ การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการรับมือกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของผู้เรียน

รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA คือ ทักษะปัญญาที่ได้จากการแบ่งปันความรู้จากอาจารย์ผู้สอนของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ประสบความสำเร็จจากการจัดการชั้นเรียนสมาชิกชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) มุ่งประเด็นการจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนในกลุ่มงานการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้วยสมาชิกทุกคนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน เพราะอาจารย์ผู้สอนนอกจากจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียน รู้จักแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนจึงเกิดผลลัพธ์ทั้งด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษานักศึกษาของคณะครุศาสตร์ (Vasupokin, 2014: p.4)

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) ของรูปแบบเทคนิคบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ดำเนินการด้วย รูปแบบการจัดการความรู้สำหรับหน่วยงานภาครัฐของ พรพิมล ทรราชภิรมย์โชค (2550 : p.74) ดังนั้น รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA จึงเป็นเทคนิคการจัดการชั้นเรียนแบบเฉพาะเจาะจง มุ่งประเด็นที่การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษาการประเมินด้วยตัวบ่งชี้ทั้ง 6 จึงเป็นการตอบโจทย์ปัญหาอย่างตรงเป้าหมายที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน พฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษาในภาพรวมจึงอยู่ในระดับดี หรืออาจจะกล่าวได้ว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA สามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของผู้เรียนในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษาได้ ซึ่งหากมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นระยะเวลาานานเพียงพอในการปลูกฝังอุปนิสัยสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่ นักศึกษา ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า จะสามารถพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษาให้ถึงได้ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุชากร วสุโกทิน (Vasupokin, 2014: pp.109-110) พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทักษะทางสังคมเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะสังคมด้านความรับผิดชอบในระดับดี มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 4.47 ทักษะสังคมด้านจิตสาธารณะระดับดีมาก มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 4.51 ทักษะสังคมด้านการตัดสินใจในระดับดีมาก มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 4.63 ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีทักษะทางสังคมทั้ง 3 ด้านในระดับดีมาก ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 4.53 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.28

หลังการใช้รูปแบบเทคนิคการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขันมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด

ผลจากการเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมนักเรียนกับแบบการเรียนหลังการทดลองใช้รูปแบบเทคนิคการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ในภาพรวมนักศึกษาที่มีแบบการเรียนทั้ง 6 แบบการเรียนมีค่าระดับคะแนนพฤติกรรมนักเรียนในระดับดี โดยเรียงลำดับจากค่าระดับคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) สูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขัน แบบอิสระ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา และแบบหลีกเลี่ยง สาเหตุที่นักศึกษาที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขัน สามารถทำคะแนนได้สูงสุดอาจเป็นเพราะ ลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขัน จะมีลักษณะจะเรียนรู้ที่จะต้องพยายามแข่งขันเพื่อเอาชนะหรือพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น ๆ เพื่อให้ได้รางวัล ไม่ว่าจะเป็นคำชมเชย สิ่งของหรือคะแนน และมีความรู้สึกรู้ว่า จะต้องแข่งขันกับเพื่อน ๆ คนอื่นในชั้นเรียนในห้องเรียนจะต้องเป็นผู้ชนะเสมอ (Grasha & Reichmann, 1975: p.13) ดังนั้น ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบแข่งขันจึงพยายามที่จะมีพฤติกรรมนักเรียนที่ดีตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดตามบทบาทที่อาจารย์เป็นวางกรอบการปฏิบัติให้คะแนนพฤติกรรมนักเรียนจึงมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกกลุ่มแบบการเรียน

สำหรับคะแนนพฤติกรรมเรียนอันดีรองลงมาเป็นผู้เรียนที่มีแบบการเรียนแบบอิสระ คือ ผู้เรียนจะชอบทำงานแบบอิสระ เพราะเป็นบุคคลที่มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบการคิดและการทำงานด้วยความคิดเห็นของตนเอง แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ชอบคิดค้นคว้า ชอบทำการทดลองสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ผู้เรียนจะเรียนในเนื้อหาวิชาที่คิดว่าสำคัญ (Grasha & Reichmann, 1975: p.13) รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA เป็นการจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่แตกต่างจากเดิมมีความแปลกใหม่ของกิจกรรมที่ตอบสนองต่อลักษณะการเรียนรู้แบบอิสระ มีการจัดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าและ

เลือกสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ได้คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนสูงเป็นอันรองลงมา

เนื่องจากมีข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่ง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำผลการวิจัยมาอภิปรายเพื่อหาเหตุผลเพิ่มเติม คือ ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่มีผลรวมของจำนวนนักศึกษาถึงร้อยละ 70 แต่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอยู่ในอันดับ 3 และ 4 ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิศากร เจริญดี (Chalernde, 2007: Abstract) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก การกำหนดตัวบ่งชี้พฤติกรรมการเรียนที่มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะบางปัญหา ซึ่งเป็นปัญหาในระดับบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวบ่งชี้พฤติกรรมการเรียนรู้ แต่แบบการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบมีส่วนร่วมและผู้เรียนแบบร่วมมือ นั้น มีลักษณะการทำงานที่แบบมีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่ม ชอบมีความคิดเห็นคล้ายตามเสียงส่วนใหญ่ ไม่ชอบมีความคัดแย้งหรือคัดค้านใดๆ จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้ดังกล่าวไม่สามารถยกระดับคะแนนเฉลี่ยให้เป็นอันดับหนึ่งได้

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เป็นผลกระทบให้ผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนอยู่ในอันดับ 3 คือ วิธีการสอนของผู้สอน หากนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นรายบุคคล จะปรากฏผลได้ชัดว่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนในระดับปานกลาง-ดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลของคอล์บ (Kolb, 2004 : p.375) ที่กล่าวว่า แบบการเรียนรู้เป็นลักษณะเฉพาะของคนแต่ละคนซึ่งบูรณาการ ลักษณะทางกายภาพ อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดปรากฏให้เห็นว่า คนแต่ละคนเรียนรู้ได้ดีที่สุดอย่างไร เนื่องจากคนทุกคนมีจุดเด่นจุดด้อยต่างกัน และมีความชอบที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดสำหรับคนทุกคน แบบการเรียนรู้จึงเป็นการศึกษาพฤติกรรมที่สังเกตได้ และเป็นพฤติกรรมที่สามารถปรับเปลี่ยนได้

หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีแบบการเรียนรู้ต่างกันมีผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมด้วย ANCOVA หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาวิชาชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีปฏิสัมพันธ์กับแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันทั้ง 6 แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ นักศึกษาที่มีแบบการเรียนรู้ต่างกันมีผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนที่ไม่แตกต่างกัน แสดงว่ารูปแบบเทคนิคการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ที่ใช้ทดลองไม่ส่งผลกับแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันของนักศึกษา แสดงว่า รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA สามารถนำมาสร้างเสริมพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาได้ทุกแบบการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ(Recommendation)

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. การนำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA นี้ไปใช้ควรนำไปประยุกต์ตามความเหมาะสมโดยพิจารณาบริบท สภาพแวดล้อมและสภาพปัญหา ความต้องการ จำเป็นต่างๆ ของผู้เรียนซึ่งสามารถปรับรายละเอียดของกิจกรรมในแต่ละขั้นได้

2. ผู้ที่นำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA นี้ไปใช้ควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน และปฏิบัติตามบทบาทที่พึงมีโดยเฉพาะครูผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการการควบคุม กำกับชั้นเรียน แต่ปรับบทบาทของตนเองให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียนและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

3. จากผลของการทดลองพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับดี ซึ่งผู้วิจัยมีความเชื่อว่าขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง หากผู้ที่นำรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA ไปใช้ควรมีระยะในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนจากการบริหารจัดการชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบหรือเทคนิคบริหารจัดการชั้นเรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ หรือดำเนินการวิจัยและพัฒนาจัดทำเป็นคู่มือการใช้รูปแบบเทคนิคบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อการนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาคน งาน และหน่วยงาน และการติดตามและประเมินผลผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอัตราการเรียนรู้ หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA
3. ควรมีการศึกษาวิจัยการพัฒนาความคิดรูปแบบต่าง ๆ หลังการใช้รูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA
4. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพและการขยายผลการศึกษาในรูปแบบการบริหารจัดการชั้นเรียน RCA

เอกสารอ้างอิง(References)

- Carkhai, K. (2009). **Creative Classroom Management**. Bangkok: Fernkalaung.
- Chalerndee, N. (2007). **A study of learning achievement of students with different learning styles. Using the web-based lessons in applied mathematics**. Master's Degree, King Mongkut's University of Technology North Bangkok.
- Department of Education. (2000). **Strategies for teaching and learning in accordance with learning methods. (Leaning Style)**. Bangkok: Ministry of Education.
- Dharmabud, M. (2001, October) Leaning Style. **Academic Journal**, 4(10), 6-14.
- Danaimonut, W (2000, July). Issues of Educational Reform. **Journal of Educational Reform**, 3(12), 20-31.
- Felder, R.M. & Silverman, L.K.. (1988). Learning and Teaching Styles in Engineering Education. **Engr. Education**, 78(7), 674-681.
- Friedman, L.T. (1984, August). Programmed Lessons in RPG Computer Programming for New York City High School Seniors. **Dissertation Abstracts International**, 2(35), 799-A.
- Grasha, A, F. & Reichmann, S. (1975). **Workshop Handout on Learning Style**. Ohio: University of Cincinnati
- Hansanpiromchok, P. (2007). **The Development of knowledge management model for government agencies**. Doctoral Degree, Chulalongkorn University
- _____ . (2011). **Knowledge Management in Education**. Nakhonpathom: Petchakasem Printing Group.
- Khantittarangkul, S. (2007). **Classroom Management of Professional Teachers**. Retrieved 29 January 2016. Available from www.edu.lru.ac.th/image/book12.pdf.
- Kolb, David A. (2004, April). An Experiential Approach to Cross-Cultural Learning: A Review and Integration of Competencies for Successful Expatriate Adaptation. **Academy of Management Learning and Education**, 3(4), 362-379 PDF.
- Partnership for 21st Century Skills. (November 30, 2013). **P21 Framework Definitions**. Retrieved 29 January 2016. Available from [http://www.p10.org/storage/documents/P2-Framework Definitions.pdf](http://www.p10.org/storage/documents/P2-Framework%20Definitions.pdf).
- _____ . (November 30, 2013). **Framework for 21st Century Learning**. Retrieved 29 January 2016. Available from <http://www.21stcenturyskills.org/pdf>. Doctoral Program in Educational Technology and Communications #1. Sukhothai Thammathirat Open University.
- Seathakul, S. (2002, September – December). The effects of problem-based learning on the promotion of critical thinking and academic achievement of teacher students. **Prince of Songkla University Journals; Social Sciences and Humanities Editions**, 8 (3), 308-321.

-
- Sarajitra, P. (1994). **Classroom Management for Kindergarten Teachers**. Master's Degree of Early Childhood Majors Chulalongkorn University.
- Thamapron, A. (1988,October). Elemental learning enhances teaching effectiveness. **Journal of Education**, 10(5), 31-39.
- The Secretariat of the Education Council. (2014). Teachers and Educational Personnel. **Research and Development Journal**. Ministry of Education.
- Vasupokin, S. (2014). **The Development of a RCA Classroom Management Technique Model to Enhance Students' Social Skills in Social Skills for Early Childhood Module**. Bangkok: Suansunandha Rajabhat University.
- Wongkhum, B. (1999). **A Study of Variables Relating to Early Childhood Learning Intention of Students in Northeastern Rajabhat Institutes According to the Theory of Action**. Master Degree of Early Childhood Majors. Srinakharinwirot University.